

jak je připravuje Hospodářská komora České republiky. Čtenáři se v něm dověděli, že:

- Elektrikáři budou mít také svoji samosprávu.
- Oblast podnikání v elektrotechnice (stejně tak jako v ostatních řemeslných činnostech) by měla zastřešovat Komora řemesel a služeb.
- Na území České republiky bude moci tuto činnost v určitém oboru podnikání zajišťovat pouze jedno profesní společenstvo.
- Každé profesní společenstvo bude mít právní subjektivitu. Vnitřní strukturu si vytvoří samostatně podle potřeb a požadavků své členské základny se zaměřením na:
 - ...– v případě nového zákona nebo novely stávajícího, jestliže se jimi budou jakýmkoliv způsobem měnit podmínky podnikání, předávat svá stanoviska a připomínky prostřednictvím svého nadoborového seskupení nebo samostatně na základě pověření tohoto seskupení...
- Realizaci uvedených záměrů bude mj. třeba některé dosavadní legislativní předpisy novelizovat (např. zákon o Hospodářské komoře České republiky, živnostenský zákon aj.) a některé nové přijmout (zejména tzv. zákon o podnikatelské samosprávě).
- Předpokládá se, že celý systém podnikatelské samosprávy, jehož pilířem budou profesní společenstva, bude zaveden od 1. ledna 2002.

Vznikla ale Akademie řemesel a služeb Hospodářské komory České republiky (HK ČR) a její statut byl podepsán tehdejšími prezidentem HK ČR Zdeňkem Somrem 16. února 2000.

– *Exkurz druhý*

Britské listy uvedly 3. července 2000 článek Dr. Milana Maršálka, CSc., jako ekonom a člena HK ČR, s názvem *Malá skupina usiluje o monopol a velké peníze.*

Z něj uvádím zajímavou pasáž:

„Živnostenské společenstvo, které mohlo být živnostníkovy v současné situaci oporou a pomocníkem se tak stává byrokratickým diktátem těch, kteří je založili. Naštěstí zbývá ještě jedna naděje, a to že se tento nesmyslný diktát nepodaří protlačit do zákona. O to se musí živnostníci zasadit a teď již vědí, že jim v tom společenstva nepomohou. Alespoň některá.“

– *Exkurz třetí*

Časopis Elektro rovněž v čísle 1/2001 uveřejnil příspěvek Antonína Svobody z Pra-

hy s názvem *Elektrotechnické živnosti ve znamení novelizací.*

Na závěr byl uveden námět k úvaze, cituji: „Patrně by bylo vhodné nenechávat zákonodárnou „iniciativu“ v elektrotechnických záležitostech na bedrech poslanců, elektrotechnických laiků, ale konečně ji svěřit elektrotechnickým odborníkům s odbornou elektrotechnickou způsobilostí. V elektrotechnických svazech a sdruženích je jich dost.“

I po deseti letech velmi aktuální slova – není-liž pravda, milí čtenáři?

– *Exkurz čtvrtý*

Současným ministrem práce a sociálních věcí je Dr. Ing. Jaromír Drábek. Jmenovaný působil od roku 1992 v hospodářské komoře a v letech 2002 až 2008 byl prezidentem Hospodářské komory ČR.

C) Resumé

Bohužel nemůže být pojato jinak než otázkami:

- Kdy se už elektrikáři přestanou handrkovat o to, kdo z jejich současných sdružení, těch, která kde vznikla, je tím nejpovolanějším, a kdy se semknou jako subjekt za pracovníky v elektrotechnice nejrepresentativnější?
- Kdy se oprostí od osobních anemozit a odkdy a prostřednictvím jakého nejrepresentativnějšího subjektu se budou elektrikáři nejen domáhat svých práv, ale budou také aktivně vstupovat do legislativního procesu jako jeho neopomenutelný účastník? V současné době (při tvorbě vyhlášky č. 73/2010 Sb.) MPSV vzalo „na milost“ jen doporučující a zpřesňující připomínky EŠC s dovětkem: *Aniž byl o stanovisko žádán.*
- Kdy se pro odpovědi na tyto otázky najde z řad elektrikářů jednotící osobnost, osobnost schopná pojmenovat skutečné problémy, a především předestřít smysluplnou vizi, která by ostatním ukázala cestu vpřed?

V každém případě je ještě třeba upozornit na jeden podstatný kořen současného nedostatku v legislativním procesu. Je jím zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR.

Současné znění téhož § 27 má tuto podobu: § 27

(1) Ministerstva při plnění svých úkolů úzce spolupracují. Využívají podnětů a součinnosti národních výborů, jakož i vědeckých a výzkumných institucí.

(2) Ministerstva si navzájem vyměňují potřebné informace a podklady. Nižší orgány státní správy jim podávají zprávy a sdělují údaje, které si příslušná ministerstva vyžadují v rozsahu nezbytně nutném pro plnění svých úkolů.

Současné znění téhož § 27 má tuto podobu:

„Ministerstva si navzájem vyměňují potřebné informace a podklady. Nižší orgány státní správy jim podávají zprávy a sdělují údaje, které si příslušná ministerstva vyžadují v rozsahu nezbytně nutném pro plnění svých úkolů.“ a nemusí-li tedy ministerstva ze zákona (dobré skutky se konají jen na základě morálně-volních vlastností každého a není k nim třeba zákonů) spolupracovat, je nabíledni, proč jsou např. výše uváděné neprovázanosti právních předpisů.

Závěr

Článek si kladl za cíl ukázat souvislosti mezi stěžejními a pro obor elektrických zařízení vybranými souvisejícími základními právními předpisy a poukázat na jejich nedostatky a neprovázanost. Neméně na kořeny a příčiny současného stavu a na možné východisko z něj. Do jaké míry se to i jeho rozsahem, pro nějž nebyl na vzpomínané konferenci z časových důvodů prostor, podařilo, je ponecháno na hodnocení čtenáře.

Aby se formálně demokratický systém, ve kterém žijeme, stal skutečnou demokracií, je třeba dát mu šanci i způsobem, jež zvolila redakce časopisu Elektro. V úvodu vzpomínané konference *Problémy české elektrotechniky* a její pokračování, avizovaná redakcí do budoucna, jako projevy angažovanosti elektrikářů, mohou být účinná pouze v případě, budou-li na nich nejen jasně popsány problémy, ale i vysloveny názory na to, jak je řešit. Neznamená to, že se všemi bude nutné hned napoprvé nebo vůbec souhlasit, ale jedině ve střetu názorů se věci mohou pohnout dopředu.

Nestane-li se tak, ty instituce, jichž se připomínky bezprostředně dotýkají, problémy „ustojí“ nejen tím, že na pokračování konferencí nepřijdou, jako tomu bylo 18. listopadu 2010 a energie obce elektrikářů jako jedné součásti občanské společnosti opadne a vše se vrátí do starých kolejí.

☒

Vybíráme z ohlasů čtenářů...

Říká se, že jeden obrázek vydá za tisíc slov. Myslím, že toto platí v plné míře i v případě fotografie, kterou nám do redakce Elektra zaslal jeden z našich čtenářů. Ve svém stručném e-mailu píše:

„Pánové inženýři, co říkáte této realizaci veřejného osvětlení – **obec Podobovec, Zakarpatská Ukrajina**? Není to lepší než elektrický rozváděč v Tunisku či Egyptě, o kterém se psalo v časopisu Elektro 12/2010, str. 17?“

S pozdravem, Ing. Stanislav Ůjezdský.“

